Dosarul nr.1r-606/23 Judecătoria Ungheni
1-23095266-02-1r-21112023 Judecător : Morari Angela

D E C I Z I E

13 decembrie 2023 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, în componența:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Spoială Alexandru
Judecători Gîrbu Silvia și Băbălău Denis

a judecat, în lipsa participanților la proces, recursul avocatului Marian Ion, în interesele inculpatului Bogdan Gheorghii, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Ungheni din 31 octombrie 2023, în cauza penală privind condamnarea lui:

Bogdan Gheorghii ***,** născut la *****, originar și domiciliat satul *****, r-nul *****, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****, neangajat în câmpul muncii, supus militar, concubinaj, la întreținere doi copii minori, studii medii incomplete, anterior condamnat, fără dizabilități, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru,

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 04.07.2023 – 31.10.2023; în instanța de recurs: 21.11.2023 – 13.12.2023.

Procedura de citare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal –

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 31 octombrie 2023, Bogdan Gheorghii ***** s-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal și s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei cu închisoarea se va calcula din data reținerii. S-a aplicat față de

inculpatul Bogdan Gheorghii măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la devenirea definitivă a sentinței. Un suport CD de model maxel DVD-R, care conține două înregistrări video din 20 iunie 2023, se va păstra în dosarul penal pe tot termenul de păstrare a lui. S-a încasat de la Bogdan Gheorghii în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 156 (una sută cincizeci și șase) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 20 iunie 2023, aproximativ la orele 21^{00}, Bogdan Gheorghii, fiind o persoană care nu deține permis de conducere, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale și al consecințelor care pot surveni, conducând motocicleta de model ”*****” fără numere de înmatriculare, pe strada ***** din or. *****, a fost stopat de către angajații Inspectoratului de Poliție *****. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică a fost supus testului alcoolscopic cu aparatul „Drager Alcootest”, în rezultat la Bogdan Gheorghii a fost stabilită o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,84 mg/1, după care a fost îndreptat la SR ***** pentru prelevarea probelor de sânge. Potrivit raportului de cercetare toxicologică nr.22 din 21.06.2023, în sângele lui Bogdan Gheorghii a fost depista alcool etilic în cantitate de 2.49 g/1, ceea ce conform art.134^{12} alin.(3) din Codul penal, constituie stare de ebrietate cu grad avansat.

3. *Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, inculpatului Bogdan Gheorghii i se incriminează comiterea infracţiunii prevăzută de art.264^{1} alin.(4) din Codul penal, cu indicii calificativi, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârşite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

4. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Marian Ion, în interesele inculpatului Bogdan Gheorghii a declarat recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 31.10.2023 cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

5. În motivarea cererii de recurs se invocă, că, instanţa de fond nu a ţinut cont de toate circumstanţele de individualizare a pedepsei în sensul atenuării acesteia, reţinând doar că, fapta prejudiciabilă comisă de către inculpat constituie o infracţiune uşoară săvârşită cu intenţie şi menţionând că, circumstanţe atenuante şi agravante nu au fost stabilite. Conform art. 75 din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele

fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei si termenului pedepsei, instanţa de judecată tine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite. de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării si reeducării vinovatului, precum si de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

6. Susține că, instanţa nu a indicat condiţiile de viaţă ale inculpatului şi ale familiei acestuia de care ţine cont la stabilirea pedepsei, nu a indicat cum anume va influența pedeapsa aplicată asupra corectării şi reeducării lui Bogdan Gheorghe, iar din multitudinea de circumstanţe atenuante judecata nu a reţinut nici una.

7. Nu poate fi de acord cu concluzia instanţei de judecată referitoare la faptul că inculpatul Bogdan Gheorghe anterior a mai săvârşit infracţiuni similare şi acest lucru este un indiciu care denotă imposibilitatea corectării acestuia fără aplicarea pedepsei excepţionale cu închisoare. Or, infracţiuni mai puţin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

8. Explică, că conform art. 79 alin. (1)-($1^{1)}$ din Codul penal, ţinând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Poate fi considerată

excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin. (1).

9. Indică, că criteriile generale de individualizare a pedepsei, coroborate la cele sus expuse, permit în cazul dat neaplicarea pedepsei cu închisoare inculpatului Bogdan Gheorghe, sau aplicarea dispoziţiilor art. 90 din Codul penal, adică suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoare, ţinându-se cont şi de personalitatea acestuia.

10. *Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră recursul ca fiind nefondat şi pasibil de a fi respins, cu menţinerea sentinţei atacate ca fiind legală şi întemeiată, din următoarele considerente.*

11. Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

12. Participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că, sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată.

13. Astfel, ținând cont de faptul că, participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței, fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța de recurs, conform art.447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

14. În prim plan, cu referire la procedura și norma de procedura aplicabilă speței, Colegiul penal reține că, potrivit art.3 Codul de procedură penală, în desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească. Legea procesuală penală poate avea efect ultraactiv, adică dispoziţiile ei, în perioada de tranziţie la o nouă lege procesuală penală, *pot rămâne aplicabile acţiunilor procesuale reglementate de legea nouă. Caracterul ultraactiv se stipulează în legea nouă*.

15. Conform pct. 12 din Legea nr. nr. 83 din 14.04.2023 (în

vigoare 02.08.2023), art. 364[1] Codul de procedură penală, se completează cu alineatele (10) şi (11) cu următorul cuprins: (10) Sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentinţa, invocând doar erorile procesuale. (11) Recursul se judecă de către instanţa ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

16. Potrivit dispozițiilor finale și tranzitorii a Legii nr.245 din 31.07.2023, art. V alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentei legi, recursurile declarate în cauzele penale şi contravenţionale *pentru care au fost stabilite data şedinţei de judecată se examinează conform procedurii de până la intrarea în vigoare a prezentei legi.*

17. Prin prisma normelor de drept invocate supra, Colegiul penal reține că, procedura de examinare a cauzei pendinte este guvernată de Legea nr. nr. 83 din 14.04.2023 (în vigoare 02.08.2023), cauza penală *urmând a fi examinată în ordine de recurs*, în procedură scrisă, conform regulilor stabilite de Capitolul IV, Secțiunea a 2-a, § 2 Codul de procedură penală, ori notificarea privind procedurii de recurs a fost efectuată de către grefă la 07.09.2023, potrivit normei de procedură în vigoare.

18. Conform art.449 din Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.*

19. Subsecvent normei citate, instanţa de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul de procedură penală, *respinge recursul ca fiind nefondat.*

20. În temeiul celor relevate supra, la pronunţarea sentinţei, prima instanţă, corect, a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că inculpatul Bogdan Gheorghii a comis anume infracţiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate,

respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Bogdan Gheorghii a comis infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin.(4) Codul penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârşite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport*.

21. Vinovăţia inculpatului Bogdan Gheorghii a fost stabilită în baza probelor adminnistrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanţă în cadrul examinării în procedura art.364[1] Codul de procedură penală.

22. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364[1] Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Bogdan Gheorghii și-a recunoscut vinovăția incriminată, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate.

23. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

24. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane*. *Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

25. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale

26. Conform art.75 alin. (1)-(2) din Codul penal, *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de*

gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.

27. La stabilirea pedepsei şi mărimea acesteia urmează a ţine cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

28. Totodată, la stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

29. Colegiul penal menţionează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura

pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

30. În conformitate cu art. 364[1] alin. (8) din Codul de procedură penală, *inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii şi de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.*

31. Sancțiunea prevăzută la art. 264[1] alin. (4) din Codul penal, stabilește o pedeapsă *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.*

32. Colegiul penal remarcă, că prin aplicarea prevederilor art.364[1] alin.(8) din Codul de procedură penală, de către instanța de fond au fost stabilite noi limite cu care se va opera la stabilirea pedepsei inculpatului, astfel se va reduce cu o treime (1/3) din limita minimă și maximă a pedepsei cu închisoarea prevăzută de sancțiunea art. 264[1] alin. (4) din Codul penal, stabilindu-se noi limite potrivit cărora limita minimă aplicabilă va fi de 134 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar limita maximă aplicabilă va fi de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, sau închisoare până la 8 luni.

33. În acest context, instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei inculpatului Bogdan Gheorghii, judecătorul fondului a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se clasifică în categoria infracțiunilor ușoare, potrivit art. 16 din Codul penal, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care se caracterizează negativ la locul de trai (f.d. 62), nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d. 65, 66), anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Ungheni din 08 decembrie 2019 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (3) lit. a) din Codul penal la 6 ani și 5 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; prin sentința Judecătoriei Ungheni din 19 iulie 2019 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal la 7 luni închisoare, și în baza art. 85 alin. (1) din Codul penal, la 7 ani închisoare

cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 72-74; 75-77).

34. Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, circumstanțe atenuante nu au fost reținute, iar conformitate cu prevederile art.77 din Codul penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, prin urmare pedeapsa numită inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis este una echitabilă, fiind stabilită în conformitate cu art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din limitele pedepsei prevăzute de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal, ținând cont și de prevederile art. 364^1 alin (8) din Codul de procedură penală și careva temei de a interveni în sentință, lipsesc.

35. În contextul dat, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocat în interesele inculpatului împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind individualizată greșit, or din materialele cauzei, instanța de recurs a stabilit contrariul celor invocate de apărare.

36. În aceeași ordine de idei, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate solicitările avocatului, în interesele inculpatului privind stabilirea unei pedepse non privative de libertate, invocând recunoașterea integrală a vinovăției, cu acceptarea judecării cauzei în procedură simplificată, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat și examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art.364^1 din Codul de procedură penală, nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă, deoarece circumstanţei respective i s-ar acorda o dublă valenţă juridică, întrucât aceasta constituie o condiţie la aplicarea prevederilor art.364^1 din Codul de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității aplicată inculpatului.

37. Mai mult ca atât, circumstanțele invocate de avocat, în interesele inculpatului precum că, inculpatul se căiește de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și a înțeles caracterul social periculos al acțiunilor sale, nu pot fi considerate ca fiind circumstanțe atenuante prin prisma art.76 din Codul penal, deoarece nu reflectă scopul şi motivele faptei, rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, iar alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei, ce ar permite instanței de judecată să nu aplice o pedeapsă mai

blândă, non privativă de libertate nu au fost constatate.

38. Totodată, urmează a învedera și faptul că, potrivit încheierii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 19 august 2021 conform art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, a fost redusă pedeapsa condamnatului cu 150 (una sută cincizeci) zile; în baza încheierii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 18 iulie 2022 a fost aplicată Legea nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și redus termenul de pedeapsă, stabilit prin sentința Judecătoriei Ungheni din 19 iulie 2019, cu 2 (doi) ani și 4 (patru) luni și ulterior, prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 22 august 2022 a fost înlocuită partea neexecutată din pedeapsa stabilită cu închisoare în baza sentinței Judecătoriei Ungheni din 19 iulie 2019 cu una mai blândă în temeiul art.92 din Codul penal, sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci de mii) lei, condiții în care, Colegiul penale reține că, corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății.

39. Instanța de recurs, analizând aceste fapte, constată că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume restabilirea echității sociale, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, prin urmare nu există nici o circumstanță ce ar indica la faptul că, la aplicarea unei alte pedepse mai blânde, sancțiune penală neprivativă de libertate, condamnatul, se va corecta și nu va mai comite alte infracțiuni.

40. Colegiul penal constată că, prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 Codul penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoarea, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pe infracțiuni similare, nu se află pe calea corijării, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova.

41. Instanța de recurs accentuează că, legiuitorul având în vedere că, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoanele în stare de ebrietate reprezintă un grad și mai avansat de pericol, a prevăzut răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(4) din Codul penal, în scop de majorare a responsabilității persoanelor care conduc mijloace de transport, iar aceasta poate fi atinsă prin aplicarea corectă și echitabilă a sancțiunilor penale în privința celor care încalcă intenționat legea penală.

42. Astfel prin jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, se atestă că garanţiile de la articolul 6 paragraful 1 din CEDO îşi găsesc aplicarea nu numai pentru stabilirea vinovăţiei, ci şi pentru stabilirea pedepsei (*cauza Aleksandr Dementyev împotriva Rusiei*). Prin urmare, instanţa de fond a stabilit o pedeapsă echitabilă inculpatului, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi personalitatea inculpatului, stabilirea unei pedepse neprivative de libertate fiind neproporţională şi inechitabilă în coraport cu fapta comisă de inculpat, cu persoana inculpatului care nu este la prima abatere de la lege, şi care poate fi reeducat prin pedeapsa penală sub formă de închisoare, fiind în strictă concordanţă cu scopul legii penale, de reeducare şi corectare a persoanei condamnate.

43. Or, potrivit jurisprudenței CEDO, care în pct. 69 a hotărârii sale în cauza CEDO ***SMILJANIĆ v. CROATIA***, statuează că participarea în traficul rutier este o activitate potențial susceptibilă de a duce la amenințări grave pentru viața persoanei. Astfel, *în contextul siguranței rutiere, îndatoririle autorităților interne implică, în primul rând,* ***obligația de a avea în vigoare un set adecvat de măsuri preventive orientate spre asigurarea siguranței publice și minimizarea numărului de accidente rutiere*** *(Nicolae Virgiliu Tănase vs România),* ceea ce reprezintă responsabilitatea statului din punctul de vedere al obligației sale pozitive ***în conformitate cu articolul 2§1 din CtEDO***, care obligă statul de a lua măsuri adecvate pentru protejarea vieții celor din jurisdicția sa.

44. Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatului și anume cu executarea reală coroborează cu Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura şi durata

sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii".

45. Prin urmare, Colegiul penal consideră că, instanţa de fond a emis o sentinţă motivată şi întemeiată în privinţa lui Bogdan Gheorghii, a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părţii Generale a Codului penal şi în strictă conformitate cu prevederile Părţii Speciale care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârşirea de noi infracţiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în recurs, instanța de recurs constată că acesta nu își găsește confirmarea la judecarea recursului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării şi stabilirii pedepsei.

46. În conformitate cu art. art. 449, 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E :

Se respinge recursul avocatului Marian Ion, în interesele inculpatului Bogdan Gheorghii declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Ungheni din 31.10.2023, privind condamnarea lui Bogdan Gheorghii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin.(4) Codul penal și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător — Spoială Alexandru

Judecător — Gîrbu Silvia

Judecător — Băbălău Denis